

י"ג בתמוז תשע"ד 11.7.2014

# לילות

ידיעות אחרונות



אגם רודברג מודל 2014  
ממצבת את עצמה  
כשחקנית רצינית. זמן טוב  
לחשבון נפש נוקב על  
הימים שלה כנערת פלא  
**אלון הדר < 6**

# לברוח מכלוב הזהב



# להיות

# אגם

השערים הנועזים, ההרעבה העצמית לפני קמפיינים, התפקידים בטלנובלות והכסף שהניע את כל זה. אגם רודברג למדה משחק, עברה לתיאטרון ולדרמות בכבלים, ומתחשבת עם התקופה שבה חיה כנכס בכלוב זהב

אלון הדר | צילום: גבריאל בהרליה

החדשה ומנסה למקם את עברה בהקשר הנכון לה. "זה לא שאני מתביישת כאגם הצעירה. אני מסתכלת עליה והיא פשוט זרה לי".

את רודברג, ילדה ממושב רמת צבי, גילה רוברטו כשראה אותה באודישן לג'וב בדוגמנות בגיל 13 ("הייתי ילדה קטנה בעיר הגדולה והוא היה שם בש"בילי - ועל זה כל החיים אוקיר לו תודה"). קריירת הדוגמנות שלה נסקה מהר ובמקביל היא התחילה לשחק בקולנוע ('אבא שחור לבן') ובעיקר בטלוויזיה. כבר כנערה מותגה כנסיכת טלנובלות ודרמות יומיות. זה התחיל בגיל 17 עם 'אהבה מעבר לפינה' והמשיך לאורך השנים עם 'האלופה' ו'השיר שלנו'. הפופולריות שלה תורגמה בזמן אמת לעשרות קמפיינים של דוגמנות, מחזות זמר, מופעים וקלמרים - אגם והסוכנים שלה באותם ימים עקבו אחרי הכסף.

"לפני שקיבלתי את 'אהבה מעבר לפינה' בערוץ 2, הייתה הצעה לסדרת דרמה בערוץ 1 - אז החלטנו ערוץ 2. למה? כי זה ערוץ 2. לא בגלל התפקיד, מה מתאים לי, מה יפתח אותי", היא נותנת דוגמה קטנה לאופן שבו התנהלה הקריירה שלה באותן שנים.

זה היה סדר העדיפות?

"לא היה קונטרול. פעלנו אינטואיטיבית ומכוח האינרציה. הולכת לאודישן, מתקבלת, ובורקת עם מנהל התיכון אם זה מסתדר עם הלימודים. העיקר ללמוד את הטקסט בעל פה, ולבוא לסט בזמן. לא עיצוב רמות, לא שיטת עבודה - לאבאן, צ'בק, סטניסלבסקי, ווטאבר. ליהקו אותי כי הייתי יפה או שהתאמתי לז'אנר. היום אני אומרת שלשחק לפני שאתה לומד בבית ספר למשחק, זה חוסר אחריות".

לא נמאס לך מתישהו לשחק בטלנובלות ודרמות יומיות?  
"גם כשהתקבלתי לרברים איכותיים, הסוכן שלי דאז ואני אמרנו, 'זה תפקיד קטן, אז לא נעשה'. בדיעבד אני אומרת, איזה טמטום".

לא אמרת בשלב מסוים, תעצרו הכל, אני רוצה לרדת?  
"בהתחלה אמרתי איזה כיף לי. אני משחקת, יש לי כסף. לא צריכה לעבוד במלצרות או לעשות בייביסיטר. לא שאלתי מה נכון לי, לאן אני שואפת, מה ההשלכות. מתקבלים, עושים. ידעתי שזה לא שייקספיר, אבל חשבתי שזה סבבה.

מבט לאחור, ההופעות בפני נופשים מותשים במי לונות ים המלח, היו, באופן סמלי, המקום הכי נמוך בקריירה של אגם רודברג.

"ממתינה בחרר האוכל עד שכולם ייכנסו לאולם, עולה לבמה עם הריח של הדגים המטוגנים רבוק עליי, והשמלה המאוד צבעונית, שרה עם פלייבק גרוע ויורדת", היא נזכרת בחלטורות בהן השתתפה שלוש פעמים בשבוע בגיל 18. "שתי הופעות ביום

בפני אנשים שלא באו לראות הצגה, אלא חלטורה לא טובה בשם 'אגם באגרות' או פלוץ אחר".



ב

נשמע מבאס.

"שנאתי את החלטורות האלו ברמות שאתה לא מבין. בתקופה הזו התחילה להתבקע בעיניי האופוריה של 'מפעלי אגם רודברג', זו שמופיעה בכל מקום בארץ שיש בו כיסאות ומוכרת מרצ'נרייז, יומנים ובוכות. הגישה הייתה: 'זה הרגע ובואו נרוויח עליו כמה שיותר'".

הבעת את הסלידה בקול או סבלת בשקט?  
"התחייבנו לעשרות הופעות. לאחר שסיימנו את החווה אמרתי לסוכן שלי דאז (רוברטו בן שושן, אה) אני לא יכולה יותר, שונאת את זה. סירבתי להמשיך לעוד עונה בחלטורות ים המלח האלה".

הייתי בובה ממובנת?

"אם אניגד שהייתי בובה זו תהיה התנערות מהאחריות שלי. הייתי מודעת, ידעתי מה אני עושה, איזה צ'ק מחכה לי בסוף החודש. ועושים מזה הרבה כסף. לא מתחרשת. יש לי דברים, כמו כסף או דירה, שלשחקנים לא יהיו גם בעוד עשרים שנה. זה איפשר לי ללמוד בבית ספר למשחק או לגור בניו-יורק ולוותר על המון הצעות. לא מוכן מאליו, אין לי ספונסר".

היום, בגיל 28, עם תפקיד ברמה חדשה של הוט והופעת בכורה מר-שימה בתיאטרון רפרטוארי - תפקיד ראשי במחזה 'שבטים' שעלה לפני כחודש בתיאטרון בית ליסין - יכולה רודברג להביט לאחור, ולי-ספר על דרך המילוט שסללה אל מחוץ למלכודת הרבש. היא מסתגלת למשכצת



"לא שאלתי מה נכון לי,  
לאן אני שואפת, מה  
ההשלכות. יש משהו  
משחרר בלפעול מתוך  
בורות. גם כשהתקבלתי  
לדברים איכותיים,  
הסוכן שלי ואני אמרנו,  
'זה תפקיד קטן, אז לא  
נעשה'. בדיעבד אני  
אומרת: איזה עמטום"

"שנאתי את החלטורות  
האלו ברמות שאתה  
לא מבין. בתקופה הזו  
התחילה להתבקע  
בעיניי האופוריה של  
'מפעלי אגם רודברג',  
זו שמופיעה בכל מקום  
בארץ שיש בו כיסאות  
ומוכרת מרצ'נדייז,  
יומנים ובובות"





חרדה במשך חודשיים. שבטים



שונאת בתי חולים. מתים לרגע



את עושה תיאטרון ומלווייה. מה היעד הבא?  
 "מאוד בא לי להיות חלק במהפכה של הקול-  
 נוע הישראלי, וזה יקרה. אני כל כך שמחה שיש  
 דור צעיר של כמאים ובמאים שמתעסק בנושאים  
 אוניברסליים ולא רק מרכרים על המדינה הרפוקה  
 הזאת וגבולותיה. בעיניי זה שחרור אמיתי. עייפתי  
 כבר מלראות את כל המלחמות והסכסוכים, במילא  
 זה כל יום בעיתונים. לכן סרטים כמו 'אפס ביח'  
 סי אנוש' ו'שש פעמים' כל כך חשובים בעיניי. גם  
 עפתי על 'מי מפתח מהזנב הרע'. שעה וחצי ישבתי  
 מרותקת מול הדמות שמגלם רותם קינן ואמרת, 'איך  
 בא לי להרוג את החולה נפש הזה'.  
 מהלימודים יצאה גם עם בוננו: השחקן גל אמיר  
 תי, בן זוגה בשנתיים וחצי האחרונות. היום הם מת-  
 גוררים יחד בצפון הישן של תל-אביב.  
**שני שחקנים בבית אחד?**  
 "דווקא עובר טוב. הוא לא שחקן טיפוסי שחולה  
 על עצמו או אוכסטיבי. לכן יש איוון. יש לנו עליות  
 וירידות כמו לכל זוג, וגם את הפרידות האלו לשנייה  
 וחצי. אני נורא אוהבת אותו. זו הזוגיות הכי ארוכה  
 שהייתה לי. יש לנו שפה משותפת מאוד רחבה".

## "ביום שבו אבא שלי מת, דוד שלי בא לאסוף אותי ואת אחותי הקטנה. משהו במוח שלי גרם שלא אשמע כלום, כאילו לחצתי על השתק. הגענו הביתה, ראיתי את ג'ימי הכלב, נכנסתי פנימה וראיתי את אחותי עם פנים אדומות ואת סבתא בוכה. הבנתי. אף פעם לא אמרו לי שאבא מת"

**X** לקראת סיום הלימודים כיכבה ב'פצועים בראש' של חנן סכין וגיא עמיר בהוט ("פעם ראשונה שהשתמשתי בכלים שקיי בלתי כבית הספר. בקרוב נצלם עונה שנייה"). כבוגרת טרייה לוחקה לשני תפקידים ראשיים בתיאטרון גדול, אבל לאחר כמה חודשים של עיכוב בהפקות החליטה לעבור לבית ליסיין. המנהלת ציפי פינס ייעדה לה תפקיד ראשי בהצגה 'שבטים' מאת המחזאית הבריטית נינה רייין. רודברג משחקת נהדר ומגלמת בצורה נוגעת ללב את סילביה, בחורה מת-חרשת, שמתאהבת בצעיר חירש (ירידה ויטל).  
 "בזמן החזרות הייתי בחרדה במשך חודשיים", היא מספרת על טבילת האש הראשונה בתיאטרון הרפרטוארי. "שוה לא ייצא טוב, שאולי עשיתי טעות בבחירה, למה אני עושה את זה לעצמי. זו הצגה ראשונה וכוננים סביבך ציפיות".  
**את יכולה לדמיין עולם ללא קול?**  
 "זה קרה ביום שבו אבא שלי מת. דוד שלי בא לאסוף אותי ואת אחותי הקטנה. משהו במוח שלי גרם שלא אשמע כלום, כאילו לחצתי על השתק. הגענו הביתה, ראיתי את ג'ימי הכלב, נכנסתי פני-מה וראיתי את אחותי עם פנים אדומות ואת סבתא בוכה. הבנתי. אף פעם לא אמרו לי שאבא מת. תמר נה בלי קול".

ניי זה לא פייר שמטפל נכנס לרמות האלוהיות מול המטופל, גישת האני כלייכול ובלעדדי לא תוכל להתמודד".  
**נשאבת פעם לקשר תלותי?**  
 "בעולם המשחק יש קרואצ'רים שמרגישים שהם כלייכולים, לוקחים 1,000 שקל לשיעור כשאתה שחקן צעיר, עני מרוד, ונותנים לך תחושה שבלע-דיהם לא תצליח. לא יכולה לסבול את זה".  
**הצורך המידי בפניית פרסה אחרי השיבה לארץ הוא אחת התוכנות שהתחדרו במהלך הטי-פול. "הייתי במסלול שבו אם את יפה והחזה מורם - העסק עובר. ואז זה נגמר. חיי מרף קצרים. לא הייתי מוכנה לזה והתלבטתי: מעבר לאל-איי או לימורי משחק בישראל. יורם לוינשטיין אמר לי באודישן, 'אם את רוצה להיות שחקנית ער גיל 70 ולא ער גיל 35 את צריכה ללמוד'".**  
**רודברג הפנימה, אבל ההתחלה הייתה קשה. "באתי עם הירות מאוד מופגנת. אסיים שנה רא-שונה ואעוף מפה לאל-איי. אבל ככל שאתה לומד, אתה מבין כמה אתה טיפש ולא מבין כלום".**  
**והיו גם מורים שדאגו להכיר לה שוב ושוב מאיפה היא באה. "הגעתי לתיאטרון לא כמו שחקן אחר שמתחיל מאפס, אלא ממינוס גדול שחייב אותי לעבוד אקסטרה. באו עם רעות מוקדמות עליי".**  
**למשל?**  
 "הייתה לי סדנה עם במאי, שביקש שנכין מונר לוגים. כשסיימתי הוא אמר, 'וואלה, חשבתי שאת רק פנים יפות. עכשיו אני מבין שאני טועה'. מורה אחר אמר לי, 'את לא הטעם שלי'".

שאל. אמרתי לעצמי, 'איזה שטויות, מי הטיפש שקבע? המון שנים היה בי משהו לא שלם. מתי בחורה מרגישה סקסית? כשהיא מקבלת את זה שהיא לא הכי רזה, יפה וגבוהה - אז איך יכולתי להרגיש סקסית?"  
**אבל אף אחד לא מרגיש שלם בגיל הזה.**  
**"לא מרגישים שלמים, אבל גם לא מצטלמים ל'בליוור' חצי עירומה".**  
**אז לא נראה אותך יותר בקמפינים סקסיים?**  
**"אני מסופקת ממה שאני עושה, כסף לא יכול לקנות אותי כמו אז. אבל אני גם לא מהאמנים שרוצים לחיות בעולם כדירת מטר על מטר. אני לא נגרד קמפינים מכניסים או טלוויזיה".**  
**את בוטפת על עצמך?**  
**"אני לוקחת אחריות על ההתנהלות. זה שעזבתי את הבית בגיל 15, ולא נאנסתי בשום שלב, וישנתי על ספות בבתים של אחרים - כבר על זה אני צרי-כה לומר תודה. ואני בן אדם מאוד מאמין ואוהב את השם, נוטלת יריים, אומרת קריאת שמע על המיטה ואת ברכות השחר. מרגישה צורך להודות, לומר תודה על הטוב הרע".**

גם במהלך הצילומים לדרמה היומית החדשה 'מתים לרגע' שתעלה ב-20 ביולי בהוט 3, שם היא מגלמת סטודנטית מצטיינת לרפואה שמתקבלת לתוכנית שתערכב סדרות וכוחות-על, נאלצה לחזור לימים הקשים ההם.  
**"כשצילמנו בבית החולים הרגשתי קוצר נשימה. אני שונאת בתי חולים. המקום רוחה אותי. חלק מת-מונות הילדות שלי היו כל שני חמישי אמבולנס מתחת לבית. לאבא שלי היה מכשיר מטורף מעל המיטה כדי שיוכל לזוז. כילדה, תמונות כמו לקחת את הפיפי של אבא שלי לשירותים לא היו זרות לי".**  
**אביך נפטר כשהיית רק בת שבע. אמא שלך לא חששה שתלכי לאיבוד רחוק מהבית?**  
**"אמא שלי אמרה, 'אין לי בעיה שתעברי לתל-אביב, כל עוד את נשארת רשומה לבית הספר בע-פולה ועושה בגרות מלאה'. לאחר המוות של אבא היא הייתה חייבת לשרוד. היה לנו משק במושב והיא הייתה חייבת לקום על הרגליים. משהו בי וסשה יותר חינוכי והישרדותי בגלל היראווה אח-**

ניי זה לא פייר שמטפל נכנס לרמות האלוהיות מול המטופל, גישת האני כלייכול ובלעדדי לא תוכל להתמודד".  
**נשאבת פעם לקשר תלותי?**  
 "בעולם המשחק יש קרואצ'רים שמרגישים שהם כלייכולים, לוקחים 1,000 שקל לשיעור כשאתה שחקן צעיר, עני מרוד, ונותנים לך תחושה שבלע-דיהם לא תצליח. לא יכולה לסבול את זה".  
**הצורך המידי בפניית פרסה אחרי השיבה לארץ הוא אחת התוכנות שהתחדרו במהלך הטי-פול. "הייתי במסלול שבו אם את יפה והחזה מורם - העסק עובר. ואז זה נגמר. חיי מרף קצרים. לא הייתי מוכנה לזה והתלבטתי: מעבר לאל-איי או לימורי משחק בישראל. יורם לוינשטיין אמר לי באודישן, 'אם את רוצה להיות שחקנית ער גיל 70 ולא ער גיל 35 את צריכה ללמוד'".**  
**רודברג הפנימה, אבל ההתחלה הייתה קשה. "באתי עם הירות מאוד מופגנת. אסיים שנה רא-שונה ואעוף מפה לאל-איי. אבל ככל שאתה לומד, אתה מבין כמה אתה טיפש ולא מבין כלום".**  
**והיו גם מורים שדאגו להכיר לה שוב ושוב מאיפה היא באה. "הגעתי לתיאטרון לא כמו שחקן אחר שמתחיל מאפס, אלא ממינוס גדול שחייב אותי לעבוד אקסטרה. באו עם רעות מוקדמות עליי".**  
**למשל?**  
 "הייתה לי סדנה עם במאי, שביקש שנכין מונר לוגים. כשסיימתי הוא אמר, 'וואלה, חשבתי שאת רק פנים יפות. עכשיו אני מבין שאני טועה'. מורה אחר אמר לי, 'את לא הטעם שלי'".

**X** לחשב את מסלולה מחדש. לאחר סיום השירות בתיאטרון צה"ל היא טסה לניר יורק ללמוד בבית הספר למשחק ע"ש לי טטרס ברג. "לא קיבלתי אודישנים לסרטים איכותיים או הצגות - ורציתי יותר מזה", היא מסבירה מה רחף אותה לשם. "יש גם משהו נעים בלחיות בארץ אחרת. זה אתה, לא ההיסטוריה שלך. דף נקי. הייתי מספרת שאני לומדת וטרינריה שנה שלישית ב-NYU, חומר נהדר, אני מרוגשת".  
**כל דוגמנית ישראלית שנייה לומדת אצל לי סט-ריסברג. מה הקטע?**  
**"חשבתי שאלמד שם משחק ברמה גבוהה, אבל התרדתי יש תרמית. ארל רסיבר אמר היה צא**

הכל שטויות, וזה מה שקורה עם חרשים - אז זה יקרה. אל נכנרות. אני היום שונה מאוד. ההבדל ביני לאחרות הוא מול עם שלם".  
**יום באהבה מעבר לפינה?**  
**יום חוזרים ואני לא מסוג-לא מתוחכם בעיניי. תראה, ת היו נכונות. דיבור אמין, נבנה טוטאלי ברבר שנק-ם, אפיון, ניאנסים שבונים ל הפחרור והלחץ הזה?**  
**סצנת האונס ב'אהבה מעבר ה את שירלי, שנאנסת על טראומה והאולפנים הביאו שחקנית צעירה בת 17, ולא יזבו אותי בחדר קטן, משהו לא הצלחתי להתחבר לטי-שות הקשות".**  
**הסמלים של עידן הכוכ-ערץ 2 בתחילת המילניום, שטף הכל. לא עבר שבוע נה נמרחת על שער עיתוני בדרך כלל בניגוד מינימלי, בט מצרעף. לפעמים מושכת לאפקט פיתוי מוגבר.**  
**שבוע פעמים בשנה. פעלתי וכננות, מתקתקת ראיון קצר לי בחלום. אל תשכח שפעם ית מהיום, כמיוחד בקרב בני י ותירבות הסלבס התמקמו. גויסת לשדרת הבוכבים ה ששיתפת פעולה.**  
**צי כאן היא קצת קמיקה, עליך. אי אפשר ללכת לים, תה חדר לדימוי הגוף. כנערה י שיש בשינקין. ככל שבוע נע האחרון מותרת. עובר ו נשארת בבית. פעם אחת ו אותי".**  
**לא עוזר במוזן הזה?**  
**על צילום של בגדי ים. כש צמתי שכועיים לפני הצי-שיגעון, באובססיביות. זה לא ל שנה. שנים על גבי שנים".**  
**מפורשת?**  
**ברורה בינך לבין הלקוח גם אמרת בעל פה".**  
**פ?**  
**ם של כגדי ים מצלמים גם לדה היא חסרת פרופורציות. ו, אני מקבל הרבה כסף, אני ודה. להראות שהתאמצתי".**  
**המון שנים עברתי בלרצות".**  
**"**  
**מאוד נועזים במונחים יש-יה אפילו צינזרה את הקמ-רים בגלל רמיזות מיניות.**  
**זרם ואומר, אולי זה כן מר-זונתי ראו שזה ראמת - יצא**